

پوشاندن عیبت‌های باطنی از نعمت‌های ظاهری خداوند است + صوت

تولیت آستان حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) با اشاره به نعمت‌های ظاهری، گفت: اینکه در باطن انسان چه می‌گذرد را هیچ کس جز خدا نمی‌داند و این نعمتی ظاهری است و جایز نیست گناه مستور را برای دیگران گفت که اگر گفته شود، خود گناه دیگری است.

تولیت آستان حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) با اشاره به نعمت‌های ظاهری، گفت: اینکه در باطن انسان چه می‌گذرد را هیچ کس جز خدا نمی‌داند و این نعمتی ظاهری است و جایز نیست گناه مستور را برای دیگران گفت که اگر گفته شود، خود گناه دیگری است.

به گزارش *خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)* آیت‌الله محمد محمدی ری شهری، تولیت آستان حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) در جلسه تفسیر این هفته با اشاره به بحث جلسات گذشته، اظهار کرد: در جلسات گذشته بحث در تفسیر نخستین فراز از فرازهای آیه «صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ» (حمد/7) بود. بر اساس این آیه ما در نمازهای پنج‌گانه از خداوند می‌خواهیم که ما را در زندگی به راه کسانی هدایت کند که نعمت‌یافتگان هستند. بحث درباره این بود که نعمت‌یافتگان چه کسانی هستند.

آیت‌الله ری شهری افزود: نعمت در قرآن کاربردهای مختلفی دارد. چهار گونه نعمت وجود دارد: نعمت‌های ظاهری و باطنی، هر یک از این دو نعمت‌ها هم گاهی همگانی است و گاه ویژه یا آشکار و پنهان.

این مفسر قرآن با اشاره به تفسیرهایی که روایات از نعمت‌های ظاهری و باطنی دارند، گفت: در روایات چند گونه تفسیر شده است. در تفسیر *ذُرِّ الْمَنْصُور* جلد ششم صفحه 525 از رسول اکرم(ص) نقل شده است که می‌فرماید: آفرینش هماهنگ و موزونی به انسان داده است که این یکی از نعمت‌های ظاهری است و اینکه عیب‌های انسان مخفی است. باطن انسان چه می‌گذرد هیچ کس جز خدا نمی‌داند. جایز نیست گناه مستور را برای دیگران گفت، اگر گفته شود، گناه دیگری است. انسان حق ندارد آبروی خودش را پیش کسی بریزد، اگر این عیبت‌های باطنی ما ظاهر شود، گفته شده که حتی همسرت هم از تو متنفّر می‌شود. آیت‌الله ری شهری به روایت دیگری در این زمینه اشاره و اظهار کرد: در کتاب در المنصور آمده است که نعمت ظاهری خداوند این است که مسلمان هستیم. هر کسی اخلاق خوب دارد، این یکی از بزرگترین نعمت‌های ظاهری خداوند است. روزی‌های که خداوند به انسان داده، این نعمت ظاهری است.

وی افزود: روایت دیگر از امام باقر(ع) در مجمع‌البیان جلد 8 صفحه 501، نقل شده است، آن حضرت می‌فرماید: نعمت ظاهری این است که امت پیغمبر اسلام هستی، توحید و معرفت‌الله نعمت‌های ظاهری است. اینکه به خاندان پیغمبر(ص) علاقه داری، این از نعمت‌های باطنی خداوند است.

آیت‌الله ری شهری اظهار کرد: شیخ صدوق در کتاب *کمال‌الدین* صفحه 368 از قول امام کاظم(ع) می‌فرماید: نعمت ظاهری، امام ظاهر است، یا سیزده معصومی است که ظاهر بودند، نعمت باطنی امام زمان(عج) است که از دیده‌ها غایب است. وی با بیان اینکه حال این سؤال پیش می‌آید که آیا این تفسیرها با هم متفاوت است و کدام یک درست است؟ گفت: همه این تفسیرها درست است و هر کدام یک مصداق از نعمت‌های ظاهر و نعمت‌های باطن را بیان کرده‌اند. شیخ طوسی که از فقهای بزرگ شیعه است در تفسیر تبیان جلد 8 صفحه 281 گفته است: شناخت نعمت‌های ظاهری، بدیهی و شناخت نعمت‌های باطنی نظری است. هر نعمتی که نیاز به فکر نداشته باشی نعمت ظاهری می‌شود.

آیت‌الله ری شهری با اشاره به دعایی در صحیفه سجادیه، عنوان کرد: امام سجاد(ع) می‌فرماید: خدایا کاری کن که نسبت به چیزهایی که به من نداده‌ای تو را بیشتر شکر کنم. بسیاری چیزهایی که دوست دارید شر است، «وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ؛ بَسَا چیزی را خوش نمی‌دارید و آن برای شما خوب است» (بقره/216). نمونه دیگرش در جایی است که وقتی مردم ظاهربین چشمتان به جاه و جبروت قارون افتاد، گفتند کاش ما نعمت‌های او را داشتیم، اما وقتی در زمین فرو رفت، همان‌ها گفتند، چقدر خوب شد که خداوند آن پول‌ها را به ما نداده بود. خیلی چیزهاست که خدا به ما نداده و به نفع ما است که اگر می‌داد ضرر داشت.

وی افزود: اسلام نعمت ظاهری برای مسلمانان است. هر کس به تناسب خودش نعمت ظاهری و باطنی دارد، نکته این است که همه روایت‌ها و سخن‌های بزرگان درست است، همه مصداق بیان می‌کنند، تعبیرهای مختلفی از یک روایت است البته با اندکی تفاوت.

آیت‌الله اظهار کرد: نعمت‌های خیالی و پنداری هم داریم، در سوره نسا در آیات 72 و 73 آمده، «وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لِيُطِئَنَّ فُلَانًا أَصَابَكُمْ مَصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ۚ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۚ ۷۳» و قطعا از میان شما کسی است که کندی به خرج دهد پس اگر آسیبی به شما رسد گوید راستی خدا بر من نعمت بخشید که با آنان حاضر نبودم (72) و اگر غنیمتی از خدا به شما برسد چنان‌که گویی میان شما و میان او [رابطه] دوستی نبوده، خواهد گفت کاش من با آنان بودم و به نوای بزرگی می‌رسیدم (73)».

وی عنوان کرد: بعضی مواقع آدم خیال می‌کند که نعمت دارد، در این آیه آمده است که در میان شما عده‌ای هستند که هم خودشان در جهاد سست هستند و هم دیگران را به سستی می‌کشاند، نشانه این‌ها هم این است که اگر مصیبتی به شما برسد

می‌گوید خدا چه نعمتی به ما داد که به جهاد نرفتیم و اگر پیروز شوند می‌گویند ای کاش ما با این‌ها بودیم و به یک نعمتی می‌رسیدیم. اینها کسانی هستند که خیال می‌کنند که اینکه شهید نشده، یعنی خداوند به او نعمت داده است، نمی‌دانند که این نعمت است.

یادآور می‌شود، جلسه تفسیر آیت‌الله محمد محمدی ری شهری، تولیت آستان حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) 29 آبان بعد از نماز مغرب و عشاء در مصلاهی حرم برگزار شد. صوت کامل این جلسه را بشنوید:

لطفاً صبر کنید ...

<form/>